

1a – titulní strana: ROSA BOĚMICA sive Vita Sancti Woytiechi agnomine Adalberti ... / Matěj Benedikt Bolelucský z Hradiště. -- Praha : Urban Baltazar Goliáš, 1668.

https://aleph.nkp.cz/F/?func=direct&doc_number=000003721&local_base=KPS

REVERENDISSIMO
ET CELSISSIMO
DOMINO, DOMINO
MATTHÆO
FERDINANDO
à BILEMBERG,
ARCHI-EPISCOPO
PRAGENSI ELECTO,
PRINCIPI, LEGATO NATO,
Inclyti Boëmiæ Regni Primate,
Episcopo Regino-Hradeensi,
SAC: CÆS: MAI. CONSILIARIO,
Domino Domino Clementissimo.

N Parentis solemniter
esse solent gratissima
filiorum munera, di-
cit Periander: Sed
ego Clientum minimus & Capel-
lanus humillimus, quid gratum,
aut Celsitudine Tuâ dignum, gra-
tulabundus adferam, nescio. Par-

†

va

CENSURÆ.

Librum hunc sub tit: Rosa Bohemica, sive Vita Sancti Adalberti, ab Admodum Reverendo Domino Matthia Benediclo Boleluczky de Hradist, &c. omni diligentia conscriptum perlegi, & nihil quod Orthodoxæ Fidei placitis, aut bonis moribus adversaretur, in illo reperi; sed ea duntaxat, quæ ad illustrandam propagandamque majorem ejusdem Sancti Martyris, Patriæ nostræ Tutelaræ, gloriam faciunt: digna sanè memoratu, & à sera posteritate dignissima scitu. Ideoq; ut in publicum prodeat æquum judico: Authoremq; ejus ut jacto hoc laboris sui principio, datóq; tam insigni diligentia suæ specimine, ad plura deinceps similia, quæ ad majorem Dei & Sanctorum ejus Honorem, Ecclesiæ in decus, & Patriæ in solatium serviant, manum admoveat, amicè hortor.

Dabam in Arce Pragen: die 2. Septembris.
Anno 1668.

*Thomas Ioann: Pessina à Czechorod,
S. Metrop: Eccl: Pragen: Scholasticus,
Litomeric: & Wissehrad: Canonicus Co-
mes Palatinus.*

Hanc

Pro puero isto oravi & dedit mihi Dominus pe
sitionem meam. 1. Reg: 1727. I. Caspa Doonu sculpsit

P. F. C. D. S.

Puer autem crescebat, & confortabatur
plenus sapientiâ; & gratia Dei erat in illo.

Luce Cap. xvi. 40

Canticum S. ADALBERTI Mart: Pragenis Episcopi, inclyti Boemiae Regni tutelaris Patroni, Lybicij in Domo Paterna A. 972. ab ipso compositum, & devotè canentibus 40. dierum Indulgentijs ab eodem Sancto donatum.

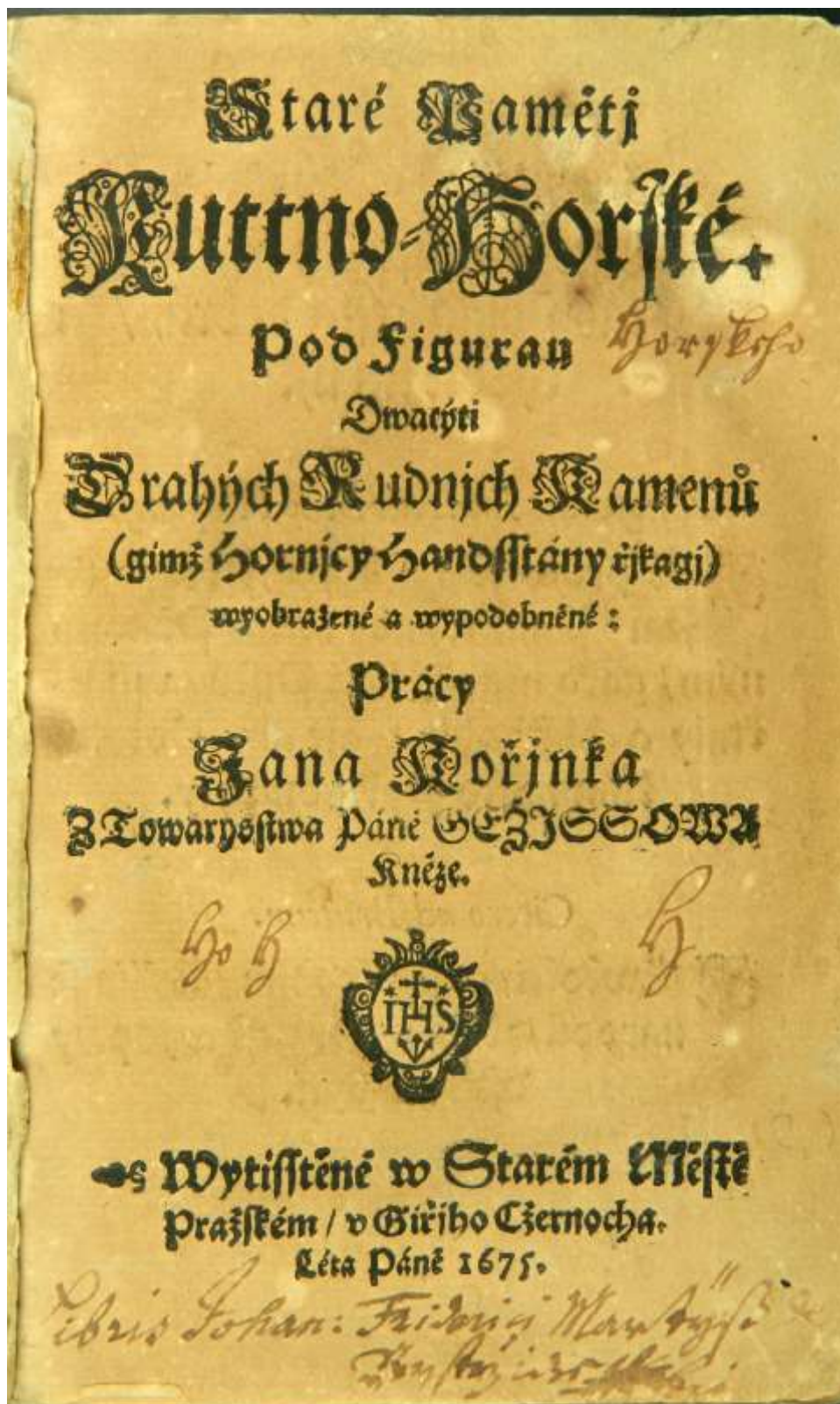
Priseň & BOZE JECHŮ Múčedlníka / Pražského Biskupa / Slavného Království Českého Dědicného Patrona, v Měste Lybicu na Hradě sv. Ducha / Věta Paní 972. od tohož Svatocho složená / a 40. Dním
Depřisty notová rím tichýho gi nábožní ymota.

Hes ro dy ne po mi tůg nů/ He zu Křesťe po mi tůg nů/ tys Spa řa vsle ho mi ra / spařij nů / v v sy řij
Hes po di ne v i tůg nůs/ He zu Křesťe v li tůg nůs/ Spasij tets vsle ho Své ta / spařij nůs / v v sy řij
O Domi ne mi se re / Iz su Christe mi se re re, sa lus es to eius mon di. salva nos / & per ci po

Hes ro dy ne bla řo na řte: dag nám vsšem. Hes ro dy ne řij ju a mir vna řij ře mi. Re řij / Re řij / Re řij.
Hes po di ne bla řo na řte: dag nám vsšem Hes po di ne řij nesl, ve řo řa vna řij ře mi. řij řij e e řij řon.
O Domi ne vo ces no řras: da eun řis o Domi ne Pa nem, Pa cem no řra řer ra. řij řij e e řij řon.

M. M. D. G. & S. ADALBERTI bonarum, reimprimis M. B. D. H. ad S. Adal. N. V. Prag. Cur. A. D. 1611. z. de Albu. Aug.

SPN 2-33-16/3

2a – titulní strana: Staré Paměti Kuttno=Horské ... / Jan Kořínek. -- Praha : Jiří Černoch, 1675.
https://aleph.nkp.cz/F/?func=direct&doc_number=000006584&local_base=KPS

Připis.

Páni laškové přížnivj /
a w Krystu Pánu milj.

Jako někdy mezy sedmij
Zemé Ržedké Městy háda
ka býwala / z kterehoby
z nich / onen znamenitý
Werffowijé Homerus ,
byl rodilý : tak y wěku tohoto / nemalá
mezy trogjm Národem vznikla rozepře /
kdo a odkud byl ten / genžto Léta
Syna Božjho 1440. způsob Kněh
tlačení wynalezl : Hollandowe chtějí
tomu / že to zlatem nezaplacene Dmění /
gegich Kragan / Harlemský Měšťánj /
Laurentius Costerus řečeny / wymysli.
Proti Hollandum túze se zasazugj Ržissas

Připis.

ne / a perwne na tom stogj / že gakyšy
Jan Faust / Kodic Sstraspurský / tomu
drabému Omění začátek / w Měste
Wohuci šťastně včimil. Czechowe pať pra-
wj / že ten Jan Faust z Horny Kuttny possel /
a gakaž takauž nahodau (snad když
mnoho Horniku Kuttenských / w Letu
1421. pro Katolické Náboženstwí /
před Husyty do Ržisse odeslo) do
Sstraspurku se dostawssi / tam to ze-
wssech neyplatněgšij Omění smyslil /
potom pať w Wohuci na swětlo wy-
wedl : a aby swé Wlasti počestnost
způsobil / ne Janem Faustem / ale Janem
Kuttengerem / gakobys řekl / Kuttnohory-
ským Kodicem / se psal a nazýwal. Kdo-
by z těch třech Národů neypodobněgij
s prawdau se srownáwal / nechcy gá-
nynj rozhodnauti; to toliko prawjm:
pokudž tomu tak gest / gať Czestij Scri-
bento-

Připis.

bentowe (Petr Codicill z Tulechowa / Tomáš Mitis, a Gij Crugerius S. J. hlubocý vlastenských věcí špytatelowé) písli / gisté žeť gíž dáwno Hora Kuttna zaslauzila / aby se aspoň geden člowěk wydařil / genžby o gegim začátku / Šrůstu / Swobodách / Wážnosti / Bohatstwí / a giných pamětí hodných přípádnostech / něgakau obzwláštňi Knihu sepsal / a tu Písmem / od Jana Kuttensbergera / Kuttnohorského Rodiče / wynalezeném / gestli ne celému Swětu / aspoň Czeskému Národu / k čtení podal : tať aby ona / z wžitku rukau swých / a Plodem swého Šiwota / byla zwelebená. Ale žeby se mohlo zdáti někomu / že tu Hora Kuttenska zaslauzilost / na půdě přilís písstité základám / tať žeby gi Říššane a Hollandowe přesnadně mohli porazyti ; giným a o mnoho perwněg

Připis.

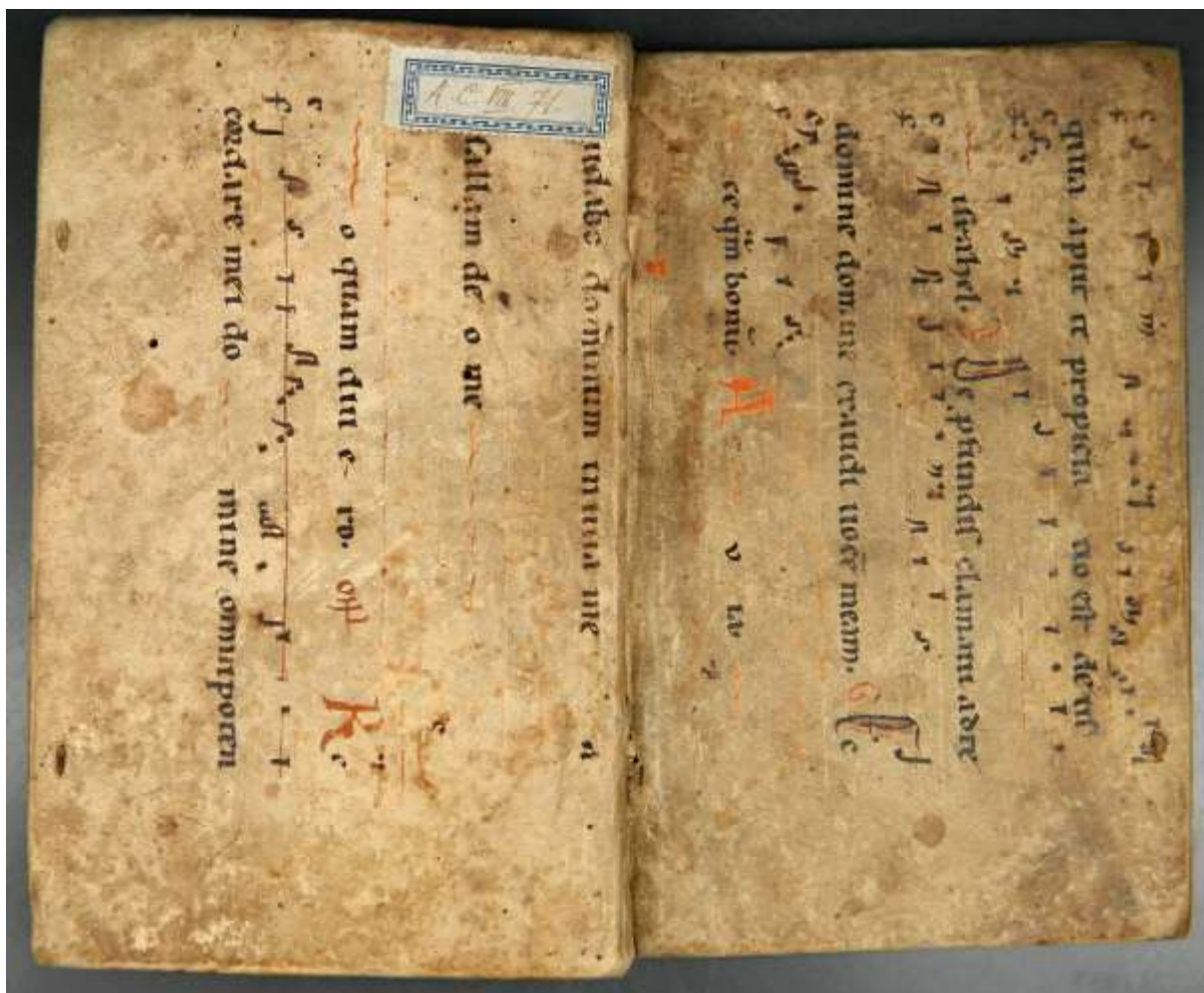
Ším důvodem tu tauž zašlauzilost
prowádím. Ptám se tedy wšech
Czechů/swoých Kraganů/teré w Cze-
chách Město neb místo/o tlačenj Knéh
neyprw se pokusylo: Snad powěditi
nevím; gápowím: Hornich Kuttenský
dřiw než kdo giny / w Czechách Kni-
presy wyzdwihli / Knihy tlačili / Pis-
sařům práce v gali / drabotu Knihám
odňali / Biblioteky a Knihárny / tla-
čenými Knihami prwnj ozdobili. Tě-
wěřte mně žádný / ale wšak těm wvěř-
te / gězto Ezopowe Básně a Fabule /
neyprwe na Horách Kuttných / okolo Lě-
ta Páně 1480. gako na Prubu / pro
Školškau wšak Mládež vzitečně / tla-
čené / někdy widěli / a že widěli / wy-
swědčili. Kterážto Knížka / když se
Horníkům podařila / a wšsem Czechům
zaljbila / y hned do tistění Czeské Bible
se

Připis.

se dali / a po čase některým / šťastně gi
dožonali. Kdo tomu opět newěř / to
ho do Staro Prazské Towaryšstwa
nasseho Kollege blíž Mostu cytugi / ať
tam wegde / a w nj do Libraře nahlj
dne; gisté žet tam takowé Bible geden
Exemplar (ač giž zwetšely a potrhá
ny) s nemalým podiwenjm nagde; K
tomu na listu práwé poslednjm / této
záwjřky se dočte: Skonáwá se Bible /
genž gest Zákon Božj Nowý a Starý / literami
wytisštěnými na Horách Kuttných Glas
wých / šrže mne Martina; Tisnowa. Léta
Božjho Tisycého / čtyrstého / osmdesátého des
wátého; tu Sobotu po S. Martinu: za času
Kralowánj Nengasněgšjho Knjžete a Pána /
Pána Wladislawa Krále Čžeského a Margs
krabj Morawského / zč. Pána nasseho milostis
wého; Léta kralowánj Jeho Milosti osmnás
etého. Wěřšlž giž newěřjcy Čžená
ři / že Hornjch Kuttensšj / prwnj w Čžes
chách

Připis.

chách Knihy tlačili? medle wěř / a to
tak dlouho wěř / dokud tě někdo ginau
starššj Knihau / ginde w Czechách tla
čenau / nepřeswědčí. Což se tehdaž sta
ne / ědyž swateho Nikdá (gať Czechowe
říkáme) Swátek přigde. Zaslaužila
tedy Hora Kuttna od dáwna / aby se o ni
něgaká Kniha složila a wytiskla / poně
wadž ona / gestli do konce skrz swé plě
mě Kněh tlačenj newymyslila / aspoň
to Umění do Czech prwnj wwedla.
Ale co gest to Páni Hornjcy / že se až po
sawád podobneho nic nestalo? snad
wasse Kuttna toho hodna nebyla? ana
za neypředněgššj po Praze Město wždy
se pokládala. Snad nikdá nic chwá
litebneho nedowedla? ana proti syl
ným Armadám / bez Šdij a Walů / ne
gednau se obránila: nad Táborj a
Šizkau několikrát swítězyla. Snad /
chudá

3a – titulní strana: Donát Exponovaný. DONATI ELEMENTA DE ETYMOLOGIA ... / Aelius Donatus. --
 Litomyšl : Matouš Václav Březina, 1647.

https://aleph.nkp.cz/F/?func=direct&doc_number=00004444&local_base=KPS

27 b	Ruperta / Cypar Ruperta / wielice / zem. / 1728.	repleto / X
28 c	Capom: Efrida / Doff / Ottoline / to / 1486.	ma / 1672
29 d	Stawek / Cypar / před / 152.	replinu / 1672
30 e	Wolff / do / 1475.	1672
31 f	Sobota / w / 1672.	1672

Donat Exponowany.

DONATI ELEMENTA

DE ETYMOLOGIA PARTIUM ORATIONE, cum interpretatione Boemica ad collationem, &c. *Zelenka 1694.*

LITHOMISLII,
Excudebat Mattheus Venceslaus Brzozna.

3b

Oněwadž při Včenj małych Dě
tek neywjce gest toho štetiti/aby
comu což se jim předkládá/grun
rowně mohli wyrozuměti. Protož Do
nár Bnřžka tato/ Dětčám obyčegná/ a
gato gegich včenj Grunt a Základ prw
nj/ Gazytem Cještým sewššy pilnosti wy
ložená a ozdobená gest: Tak je Mistrům
štrže to práce vbyti máje/ Dětčám pak
šade. mocy k snadnějšymu wyrozuměni
wšech těch věcy při Včenj/ gako negatá
Cesta oewtjma a vložana býti. Třeb galk
při wšeligatých šmotných Kzemesljch a
Prácedch začátkowé Včedlnjščám/ musj
se od giných Mistrůw vložowati: Tak
také při tomto Swobodněm Vmění/ ta
to Bnřžka malá/ kterážto gest gako ně
galké Prwotiny/ a prawý Grunt/ musj se
malým začčkám předložiti a w známost
wvesti: Bez kterážto ont kdyby se wč
ššým wěcem učili/ nápodobněby tak de
šali/ gakožoby Dům od Makowice
šlawěti začčjali.

999/22.573

A B C D E
F G H I K
L M N O P Q R
S T V U W
X Y Z.

A B C D E F G H I K L M
N O P Q R S T V U
W X Y Z.

A a b c d e f f g h i k l m n o p q r
s s t u v x y z.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R
S T V U W X Y Z.

A a b c d e f f g h i k l m n o p q r
s s t u v x y z.

A ij

Alphabetica Cetera.

A B C D E F
G H I K L M
N O P Q R S T
V W X Y Z.

abcdefghijklmnop
qrstuvwxyz.
ABCDEFGHIJKLMN
OPQRSTUVWXYZ
x y z.

Vocales. Mutae.
a e i o u. b c d f g h k p q t.
Liquida. Semivocales.
l m n r. i m n s t x z.
Consonantes.
b c d f g h k l m n p q r s t x z.
Diphthongi.
æ œ au eu ei.

Syllaba.

Ab	eb	ib	ob	ub
Ba	be	bi	bo	bu
Vb	obs	bla	ble	bal
Ac	ubs	bo	bli	bel
Ec	anc	bu	blo	bil
lc	enc	ca	blu	bol
Oc	inc	ce	cla	bul
Vc	onc	ci	cle	bam
Ad	unc	co	cli	bem
Ed	ans	cu	clo	bim
ld	ens	da	clu	bom
Od	ins	de	fla	bum
Vd	ons	di	fle	ban
Af	uns	do	fli	ben
Ef	ant	du	flo	bin
lf	ent	fa	flu	bon
Of	int	fe	gla	bun
Vf	ont	fi	gle	bar
Ag	unt	fo	gli	ber
Eg	anx	fu	glo	bir
Ig	enx	ga	glu	bor

1991

DE NOMINE.

D Stran neb částí řeči kolik
Artes Orationis quot
gest? Osm. Zteré?
sunt? Ocho. Quæ?
Gmčno/ Misto Gmčna/
Nomen, Pronomen,

Etowol/ Přistogicy slowu/ Zerauc od ginych
Verbum, Adverbium, Participi-
iran/ Spogowaní/ Překládání/ Vězy gine
um, Conjunctio, Præpositio, Inter-
wyládání. Gmčno co gest? Stránka
jectio. Nomen quid est? Pars
řeči o přispadnosti hmotnosti/ aneb wéc/
orationis cum casu corpus, aut rem,
wlastně/ aneb obecně wyznamenáwa
propriè, communiteruc signifi-
gicy/ Wlastně/ galo Řim/ Potol v Řimo.
cans, Propriè, ut Roma, Tyberis.
Obecně mnohým/ galo Město/ Řeča.
Communiter, ut Urbs, Flumen.
Gmčnu kolik wěcy připadá? Šest.
Nomini quot accidunt? Sex.

Zteré?

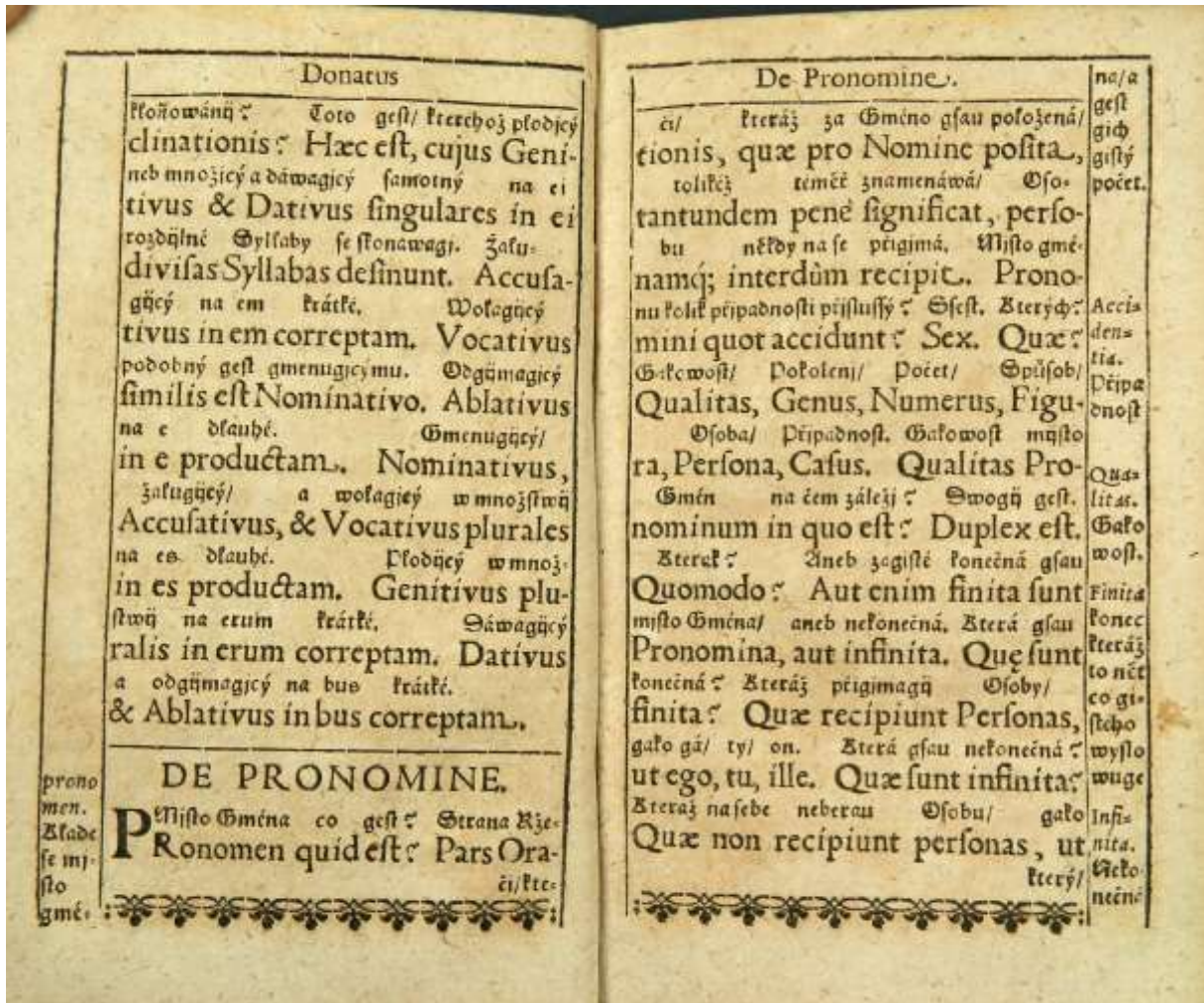
Zteré? Galowost/ Přirovnání/ Po-
Quæ? Qualitas, Comparatio, Ge-
toleni/ Počet/ Spůsob/ připadání. Galo-
nus, numerus, figura, casus. Qua-
wost Gmčn w čem gest? Na dvě se
litas nominū in quo est? Biparti-
dělí. Zterat? Věbt zagisté gedné
ta est. Quomodo? Aut enim unius
wěcy Gmčno gest/ a wlastnj slowe:
rei nomen est, & propriū dicitur:
aneb w mnohých/ a to gest obecné.
aut multorum, & est appellativum.
Přirovnávání/ Stupňuw kolik gest?
Comparationis gradus quot sunt?
Tři. Zteré? Položený/ galo věčný:
Tres. Qui? Positivus, ut Doctus:
Přirovnáwagicy/ galo věcnějšy: Přewy-
Comparativus, ut doctior: Super-
šugicy/ galo nevwěcnějšy. Zterá se gmé-
lativus, ut doctissimus. Quę nomi-
na přirovnáwagi? Obecná to-
na comparantur? Appellativa dun-
lilo/ galowost aneb welikost
taxat, qualitatem aut quantitatem

21 v

wyzna-

to gi/
wěcy
gmé-
nu
připa-
daga-
cy/
gichžé
se w
kaž-
dem
gmé-
nu v-
žywa-
ti a se-
ctiti
musy.

Aneb
ney-
wyš-
šy.

Donatus

Ploňování? Toto gest/ kterchž ploděj
 clinationis? Hæc est, cujus Geni-
 tibz množicý a dáwagicý samotný na ei
 tivus & Dativus singulares in ei
 rozdělné Syllaby se stonawagi. Žalsu-
 divisas Syllabas desinunt. Accusa-
 gicý na em krátké. Wolagicý
 tivus in em correptam. Vocativus
 podobný gest gmenugicýmu. Odgūmagicý
 similis est Nominativo. Ablativus
 na e dlouhé. Gmenugicý/
 in e productam. Nominativus,
 žalugicý/ a wolagicý w množstvě
 Accusativus, & Vocativus plurales
 na es dlouhé. Ploděj w množ-
 stvě na erum krátké. Dáwagicý
 ralis in erum correptam. Dativus
 a odgūmagicý na bus krátké.
 & Ablativus in bus correptam.

prono-
men.
Blade
se m-
sto
gmé.

DE PRONOMINE.

P^rimo Omnia eo gest? Sitana Rje-
 Pronomen quid est? Pars Ora-
 ci/kte-

De Pronomine.

ei/ kteráz za Omnia gſau položená/
 tionis, quæ pro Nomine posita,
 tolikž tímč znamenává/ Oſo-
 tantundem penè significat, perso-
 bu někdy na se přigimá. Misto gmé-
 namq; interdum recipit. Prono-
 nu tolikž připadnosti přislusý? Sest. Zterých:
 mini quot accidunt? Sex. Quæ?
 Galkowost/ Pokoleni/ Počet/ Spřisob/
 Qualitas, Genus, Numerus, Figu-
 ra, Persona, Casus. Qualitas Pro-
 Omnia na čem záleží? Swogh gest.
 nominum in quo est? Duplex est.
 Zterel? Aneb zagiſtè konečná gſau
 Quomodo? Aut enim finita sunt
 misto Omnia/ aneb nekonečná. Zterá gſau
 Pronomina, aut infinita. Quæ sunt
 konečná? Zteráz přigimagū Oſoby/
 finita? Quæ recipiunt Personas,
 galo gá/ ty/ on. Zterá gſau nekonečná?
 ut ego, tu, ille. Quæ sunt infinita?
 Zteráz na sebe neberau Oſobu/ galo
 Quæ non recipiunt personas, ut
 ktery/
 nečn-

na/a
gest
gich
gisty
počet.

Accis-
dens-
tia.
Připa-
dnost

Qua-
litat.
Galo-
wost.

Finita
koneč-
teráz
to nčt
co gi-
stcho
wyslo-
wuge

Infi-
nita.
Keto-
nečn-

Wassym/ wasse/ od wassych. Po-
 rum, vestris, vestros, à vestris. Ge-
 toleni ženskeho: Wasse/ wassy/ wa-
 neris foeminini: Vestra, vestre, ve-
 sse/ wassy/ od wassy. A w mnoz-
 stræ, vestram, à vestra. Et plurali-
 stwaj: Wasse/ wassych/ wassym/ wa-
 ter: Vestrae, vestrarum, vestris, ve-
 sse/ od wassych. Pololeni z prwnych žadnych:

Wisse/ wasseho/ wassemu/ wasse/
 Vestrum, vestri, vestro, vestrum,
 od wassych. A w mnozstwj: Wasse/ wa-
 à vestro. Et pluraliter: Vestra, ve-
 ssych/ wassym/ wasse/ od wassych.

strorum, vestris, vestra, à vestris.
 Sey mi tēch složená/ galo gá sám/
 Da horum composita, ut egomet,
 ty sám/onoho sámē/ gemu sámē/onō/ comuto/
 tuimet, suimet, sibimet, illic, istic,
 ten sám/ ta sama/ ten sám/ ta sama/
 illicinē, isticinē, hiccine, hæcci-
 to samo/ od toho samcho. Opēt w
 nē, hoccinē, ab hoccinē. Item in

Wassym/

Wassym Pololeni producenti/ w
 Masculino genere productum, in
 žadnem pat trati/ galo tož/
 Neutro verò correptum, ut quis-
 toli/ to galy/ galyo/ nēto/
 quis, quisnam, quispiam, aliquis,
 a gina.

& cætera.

DE VERBO.

Stowo eo gest? Stránka
 Erbum quid est? Pars
 Rzei/ o Cja-
 Orationis, cum Tem-
 sem a Wobau/ bez pti-
 pore & Persona, sine
 padáni/ aneb pšobiti nēto/ aneb trpēti/
 Casu, aut agere aliquid, aut pati,
 aneb nie z toho dwe^o wyznamenáwagice. Stowo
 aut Neutrum significans. Verbo
 toli/ má pšpadnosti? Sedm. Zere?
 quot accidunt? Septem. Quæ?
 Galowost/ Spogowáni/ Pololeni/ Po-
 Qualitas, Conjugatio, Genus, Nu-

De
 verbo
 slowo
 o Cje
 fūw
 wober
 enim
 mlu-
 weni/
 zawi-
 rá w
 sobé
 wsseli
 tau cá
 sli
 fci/
 galyo
 v lati-
 nium
 verbū
 Ale n
 gram

Quæ: Simplex, ut lego. Compo-
 sita, ut negligo. Tempora Verborū
 quot sunt: Tria. Quæ: Præsens,
 ut lego. Præteritum, ut legi. Fu-
 turum, ut legam. Quot sunt Tem-
 pora in declinatione verborum:
 quinque. Quæ: Præsens, ut le-
 go. Præteritum imperfectum, ut
 legebam. Præteritum perfectum,
 ut legi. Præteritum plusquamper-
 fectum, ut legeram. Futurum, ut
 legam. Personæ Verborum quot

sunt: Tres. Quæ: Prima, ut le-
 go. Secunda, ut legis. Tertia, ut
 legit.

DE ADVERBIO.

Adverbium quid est:
 Pars Orationis, quæ
 adjecta Verbo, signi-
 ficationem ejus explanat atque im-
 plet. Adverbio quot accidunt:
 Tria. Quæ: Significatio, Com-
 paratio, & Figura. Significatio
 Adverbiorum in quo est: Quia

adverbium,
 príslo-
 wni/a-
 nebo
 príslo-
 wnost
 neb
 prímé
 sseni
 slow-
 Wy-
 zna-
 mená-
 ná/a
 hned
 samo
 tíro

Leden.

¶ Och táš dal pra wý Btešt tu se nám
šta la wšem Chwá la y Češt Ane Pry Ma
šab Ag Wín cen giš s Paw lem pted Do
hem šte dau.

Dnor.

¶ Dry zrom Bla jeg žát s Dú rau šli
do Ško ly spý wat Wa len tyn tu dy še
dr je Pe tra Ma čka v čí še.

Březen.

¶ Do pra hy Waň ka ne šau a Črň wo
lá Kje ho te z Le ša Ke dru té gel bē o rat
a Ma ta šta Da rň dá wat.

Duben.

¶ Praw dē náš Am brož v čí to nám
šwēd čí Šwa tý Ty bur cy wšy čni Li dē
chwá lj Ši tj Mar ka y Wi ta le.

Máĝ.

¶ Šil žyg Btj Goe žwēš Ja na w
Štaň lo wē O le gi Máĝ što lu pro ni ka
Pro tož bē te Dr ban rad lj ka Di šta p.

Čerwen.

¶ Wyl

¶ Wyl E ra žym Do ny šac šel na Ja
ho dy a s tjm Wj tel ten pti šel žwe dra
škau pal Ja na Dur ya na Pe tra.

Čerwenec.

¶ Čer wna cy Pro ko pe še se na čas
wy dá Mar keth A po škol žat cho di la
Ma ta o nj Ja kub O wor ce nám dá.

Srpem.

¶ Pe tr wē žy w Do mu pe ču ge Wa
wtjž Klá ra y Ma tj s njm Čžo šj še
Ber nart dal Bar cho lo wēĝ Pán Ja
na štal.

Žárij.

¶ Šil gj O wes po se kal Ma tj Kob
po wý šyl Btj a Lid Lam psal Šwa tý
Mač Maň ryc žy mu ču čyc Wác
Mich Jer.

Kjigen.

¶ Ged t Lowu fran ti štuš y gal
Dy o nis Wl ka Li štu ža wel Lu kášo
gel Wor šy le po wē dēl je Ššymon
ob gel.

Liřtopad.

¶ Wše

4a – titulní strana: Poselkyně Starých Příběhův Českých ... / Jan František Beckovský. -- Praha : Jan Karel Jeřábek, 1700, https://aleph.nkp.cz/F/?func=direct&doc_number=000010847&local_base=KPS

**Posloupnost Knížat y Králůw
Českých / w této Knize připomenutých / na který
Stránce Listu kdo z nich se nachází; kterážto Posloupnost k snad-
nějšímu těch Knížat y Králůw nalezení zde položena jest.**

	Stránka.		Stránka.
1. Knize Czech	12	27. Knize Swatopluk	278
2. Knize Krok I.	17	28. Knize Wladislaw I.	284
3. Knize Krok II.	21	29. Knize Sobeslaw II.	294
Knežna Libusse	27	30. Knize a Král II. Wladislaw II.	302
4. Knize Přemysl I.	34	31. Knize Sobeslaw II.	324
5. Knize Uezamysl	58	32. Knize Fryderych	328
6. Knize Mnata	73	33. Knize Kunrad	335
7. Knize Wogen	81	34. Knize Wacslaw II.	336
8. Knize Wnyslaw	91	35. Knize Gindrich	337
9. Knize Křezomysl	97	36. Knize Wladislaw III.	340
10. Knize Neklan	105	37. Knize a Král III. Přemysl II.	342
11. Knize Hostiwit	115	4. Král Wacslaw III.	363
12. Knize Bořiwog I.	122	5. Král Přemysl III.	412
13. Knize Spytihněw	132	6. Král Wacslaw IV.	453
14. Knize Wratislaw I.	135	7. Král Wacslaw V	474
15. Knize S. Wacslaw	142	38. Knize Rudolff.	477
16. Knize Boleslaw I. Vkrutný	166	39. Knize Gindrich. II.	482
17. Knize Boleslaw II. Pobožný	184	8. Král Jan	487
18. Knize Boleslaw III.	208	9. Král Karel IV.	533
19. Knize Jaromic	211	10. Král Wacslaw VI.	602
20. Knize Oldřich	217	11. Král Zykmand	651
21. Knize Břetislaw I.	228	12. Král Albrecht	782
22. Knize Spytihněw II.	242	13. Král Ladislaw	801
23. Knize a Král I. Wratislaw II.	248	14. Král Giřj Poděbradský	853
24. Knize Kunrad	268	15. Král Wladislaw IV.	936
25. Knize Břetislaw II.	269	16. Král Ludwik / který nestiastně blíž Mohače zahynul	1001.
26. Knize Bořiwog II.	274		

Dle Počtu zde položeného nasse Země Česká 39. Knížat / a 16. Králůw od Czecha až do štíastneho Panowání Ferdynanda Prvního měla. Že pak w Počtu Knížat Českých Kronykářj se nesrownáwagi / takowau gich Neswornost y Přjcinu dolegj na Stránce 480. krátce wy-
gewugi. Podobně ačkoliw Knežna Libusse Zem Českau řiditi počala /
wšak se ona od Kronykářůw do Počtu Knížat Českých newtahuge.

Stavenj Bim Buse

V Přímným Wlastencům
Předmluva y Dmluva
Knihy této Spisowatele.

M Sfelikere při Obecnych Cestách

wyzdwižené Stawenj každodennjm poddás
no gest řečem y saudům; neboť málo kdo se
nalezne buď mimo-gdaucý / neb gedaucý /
kterýby aneb dosti malau při něm nalezna
wadu, nezlehčowal / aneb nenalezna zá-
dnau, neschwalowal; a protož v Latinás
římw giž dáwnjch časůw následugjcy Přjstos-
wj powstalo: Qui struit in calle multos ha-
bet ille Magistros, Kdo stawí na Obecné Ce-
stě / mnoho Mistrůw nalezne gisté / kteřj tehce
při geho Stawenj wynagdau negakau was-
du/byť sami nic dořkonalegššjho wdělali/ani

Každé při Ces-
táchwyzdwižené
Drawenj Saud-
cůw má mnoho.

wymisliti nemohli / ani nevměli: ale pro takowé Mistry slaužiti může tento Nás-
pis / který se w Městys Austj nad Orlicy w Rynku na gednom Domě nalezá / totjž

**Komu se to Stawenj nelibj na mým /
Nechť sobě lépegi wystawi na swým.**

Podobně se dege s každau Knihau / zwlášť wsfelitými Pamětmi naplnětau /
a na swětlo wydanau / když ona wjsegi nalezá těch Lidj / kteřj nemagjce žádného
ohledu na dobrý gegjho Spisowatele Numysl / ani na pečliwé wynasnáženj a
Prácy geho / ani na obecné dobré / diwne gi rozřabugj / natabugj / s ni do Wal-
chy běžj / a bezpráwně řwalchowánj odsuzugj / nežli druhých / gesttoby takowau
Prácy y Vjžtky gegi sobě oblibowali / a gi dobrotiwě přigimali / zwlášť když o
nětco zawadj / coby ř gich řhutj neslaužilo Přjklad těch následugjce / kteřj gřauce
w 103^e

Kapitola I.

Sací Narodové nassí Zem Czeskau před Czechem a Lechem w své Moch měli: kterak do ni přišli: gak dlaubo w ni bydleli / a od koho z ni do Czynny vyhnanj byli.

Wolf. Lazius in
lib. Migrat. Gen-
tium.

Užje Czech dřiw než s Lechem / vlastním Bratrém / do této nassí Země Czeské přišel / w ni roz-
ličnj Narodové bydleli: a ne genom tj / o kterých
mnozy Letopissowé žmínku činj / ale také y oni / kteří se
w Letopissých nenalezajj; neboť k Pravdě podobná
gest Wěc / že po wětegně Swěta Poropě / kdž Lis-
de po wšsem Swěte se rozcházeli / a zwlášt do Ze-
mě Francé / Španihelské / Německé / též doginých
Žápadnjch y Půlnočnjch Kragin z Azye / a z Armes-
nye se rbirali / tuto Zem / w níž my nynj bydlime / gis-
stě prošli; ano y snad negaký čas w ni bydleli / aneb aspoň po Poropě Swěta ktes-
reho koliw Wěku blízkého w ni se zastawili / strže kterau giti museli / zwlášt chtěli
gšau do Německé Země k Žápadu / a k Půlnocy se wstahujj, přigiti. Je pak o
těch Obywatelich w Letopissých žádná žmínka se neděge / a nikdež se oni ze Gména
nekladau / přčina gest / že tehdegných časůw žádnj Kronykáčj w Sausedstwu nes-
byli / buď pro Nedostatek Lidj Letopissy milujjch / buď pro nestále Příběhy a
Nepokoge Wogenké / buď pro Nepowědomost Pšima dlé ždánj mnohých Slas-
woných a Včených Muzůw: a tak ti Obywatele / kteří koliw až do Léta před Na-
rozením Krysta Pána Sfestištěho / w této Zemí nassí své Stanowistě měli / w
zapomenutj přišli. Sací pak Narodové (o kterých Letopissowé šweděj / a ge-
gmenugj) před Czechem a Lechem poslaupně do této Země přišli / welmi nes-
šworně o nich Kronykáčj pššy / a diwu nenj: nebo gestli nyněgných časůw / kde
dostatek gest Domácých Pšarůw / tak nesworně wšselicj Příběhowé zaznamená-
nj se nalezajj; mnohém tedy nesworněgnj časůw tehdegných to / co se dalo, špiš-
wáno bylo / kdž ten / genž takowj Příběhy špišowal / gím přjstomen nebyl / ale od-
giných zdaleka špráwu bráti musel / což gest wěc welmi omilná: nebo zdalij šas-
mi toho dobrau šuffenost nemáme / že co se v Sausěda / ano y w nassem Příbytku
štane / prawdy častokráte domatati se nemůžeme / kdž gedem tak / ginj ginál o
tom mluwj / aneb (gak říkáme) každý šwau pššá. Přjstupme nicméně k těm
Narodům / o kterých mnozy Kronykáčj Slawnj následowně pššy.

Wogemowé přišli do této Země Czeské.

Velferus in Bojicis
lib. 1.

Livius Dec. 1. lib.
1. num. 34.

Před Narozením Krysta Pána šfest Set Let Ambigatus / Král Francj /
wida že Lid geho zwlášt in Gallia Celtica (to gest / w třetjm Djlú Země Francé /
w němž ležela Kragina Lugdunská a Narbonská) welmi se rozmáhá / který on
ani náležite šjdi / ani žiwiti nemůže / dwa šwý Streges Bellowesa a Sygowesa k
sobě powolal / gím o dwauch Zemjch (z nichž gedna we Wlassých / a druhá w Czer-
nšm Lesě / kterým nasse Země Czeská gest obražená, lež) žnámot ščinil / radil / y ge k
tomu napominal / aby o ty dvě Kraginy Losy metali / a do nich tehđáž šyce pus-
šých s Lidem / gak mnoho každý z nich sebau wšyti chce / pokogně se odebrali / ty
Země osadili / a sobě přjwlastnili. Y špřadla Losem Bellowesowi Kragina w
Zemí Wlasské / a Sygowesowi nasse Země Czeská. Pročej ti oba Bratřj wezmant

ce / co

I Leta od Narozenij syna Božijho Sfesti Stě-
ho / Třidcátého Dewateho / za Constantyna Cysa-
ře Řimského syna Herakleowa / muž névaky z Illy-
rii: to gest z Charwat possly: cimenem Czech. woraže-
du mezy swými s pachaw / a skrz to pomsty se oba-
wage s Bratrem genuž Lech říkali / y sewssij Czele-
dij swau do země této gest přissel. a wida Kraginu
odewssech wěcy hoynau / a na obilij vrodnu / tu gse
gest osadil. a s obywateli. kteříž na ten čas byli. se
s přizniw w brzkém času Zemi tuto lidem rozmnožil
Kterijž to pro geho rozssaffnost / a dobrotiwost pá-
nem wrchnijm nad sebau ho učinili.

E A tak hned tehdaž dwogij národ spolu se s mi-
syl. Geden Česky od Czech / a z Charwat přicho-
zý. Druhý Niemecky tu přissedjcy / z něhož gsau
Srbj possli. A ti obogij potom časem swým od se

Kapitola III.

Krof / toho Dmána Brwnj / po Czechowj učiněn byl
Knjzetem Czeským / a Postaupiw to Knjzetstwj Synu swému
Krokowi do Polska odšel.

Krof genž se také nazýwal Grach / ne z Národu Sarmatského neb Slowanského / ale z Rjmského possel; nebo Předkové jeho / kteří se Grachové nazýwali / Obywatele Rjmskéj byli / a Rjma do Charwátské Země přigdauce w ni se osádili: gehožto gméno Lid Charwátský změnil / a místo Gracha Krafem / potom y Krokem ho nazýwal. Když po Smrti Czecha dewět Let (gini pšš patnácté Let / totiz až do umrti Klesnia Syna Czechowého / genž nespůsbný byl k spravowánj té Země / a protož také gey za Spráwce wywoliti neschréli) Lid Czeský bez Knjzete a Pána žiw byl / weliké mezj nim powstali Nástišky / Rjwody a rozličnj neřádowné o Meze y giné wěcy: což nemožauce

Maudřejšj délegi snášseti / do Wysokého Dwora bljž Džpu / který Host / Czesk nauššiw Bratr wystawěl / sešli se y na tom snesli / aby pro Lecha / Czechowého Bratra (který z Krage Kawjmského do Kragin Půlnočních / nynj Polsko nazwaných / odgšti minul) swé Posli wyslali / gehožádali / aby k nim přigel a gich Zem pod Spráwu swau přigal.

Ti wyslanj Poslowé když k Lechowi přišli / a gemu žádost swých Starššých y celé Kraginy oznámili / welmi přiwětivě gim z té náchylnosti poděkowal / radil y žádal / aby místo něho / genž s swau Kraginau dobře spokogen byl / Kroka za Knjze swé / Může k tomu schopného, wywolili. Poslowé od Lecha Domu gak se nawrátili / a Radu Lechowau swým Starššým oznámili / hned pro Kroka do Krage Lucského / ginát Žateckého (kdež on sobě hrád wystawěl dage mu Gméno Wladar) posláno bylo: který přigda do Cerniowse od Starššých wzat byl / na hrád Pšary weden / a za Knjze wywolien s welkým celé Země potěšenjm. Když pak se za Knjze wyzdwihowal dána byla od Starššých na Slawu gehož Čepice Czechowá / a Súl do Ruky / na kterau se Czech w swých starých letech měl obyčej podpírati.

Knjzetem Krof Léta Páně 670. učiněn gsa ne genom se o to welmi staral / aby Lid swóig chwalitebně řídil / ale také Příkladem rozumných Knjzat a Kragin Rjžditelůw / aby Pěátelstwo dobře w Czyně hledal: protož Decru swau / Milenku nazwanau / Markomirowi / Králi Frankowskému, za Manželku dal / s nimž také potom w Mohuče proti Hracjánowi / Rjmskému Cysari mužné bohowal. Podobně když Julian / Cysar Rjmský / s Rjmany swými k Dúnagi pošpchal / Krof wezma welký Počet Lidu swého s nim k Dúnagi tábl a Cysari

Krof Knjzetem učiněn.

Weslawinus
in General: Du-
cum Boh:

Nes ten gest přitom osud Božský. Ze malým věc
veliký zrost dáwa. a veliké mýmo naděgi s mžuge.
A jako Plato powědel. že činij aby z služebníkuow
rodilise Kralowé. a z Kralúw služebnícy.

D Krokowi II wudcy České:

A Posmrťi Czechowé za dlouhý čas / bez správce
ce ten obogý národ gesti byl. Kdež strze to mnohé
ružnice / a swárowé mezy nimi powstali. až pať s
nessse se společně gednoho slechetneho / a spravedli
weho muže sobě zwolili gménem Kroka. kterémuž to
wsscky nesnáze swé krozeznananij mocně porauče-
li. A tať on ne jako pán. ale jako saudec od obce té
wolený wewsssem pokojně / a spravedlivě mocy so-
bě swěčené až do smrti vžíwal.

Kapitola IV.

Krok II. ginát Meladšš / Knjze Czeské Čretj.

Rok II. ginát Mladšš / po odgetj Otce swého do Polska Zem Czeskau chwalitebně ijs / od / genuž také Otec ges bo / gaž ožto Synu swému milému / a w mladých letech gesšie postarvenému rozumnuu radau velmi pilne náposmocen byl / když k němu z Polska částie Posli wyslal. Po Smrti pak Otce swého od wšeho Lidu Czeského mnohém wšcegi / než kdy prwe, byl milován / proto / že swým rozumem se čjzdív celau Zem Ceskau přewětivě a vžjtečně spravowal. Toho času / to

Hagecius eod. Anno.

tiž / Léta 677. Cžlowěk gedem velmi Starý / z Rodu Krokowa gménem Boták šel aby shledl Zemi / a pogaw s sebau pět Pacholkůw / y Chlebinůw aby měli za dlouhý čas co gisťi, nabrali / také Lučššie swých Doma nenechali / neboť se obávali žwěťš / která toho času w těch Pustinách často se wklazowala. A přišli dne gednoho na veliké Sory / a na nich Oheň učiniwše odpočiwali. Když pak Zem Motykau ohledali chřice wědět i aurodnáli gest ta Země / našli gšau Rudu železnau velmi vžitečnuu. A nawrátili se k Krokowi Pánu swému Nowiny y dar mu nesauce: což gaž on wshldal velmi toho wděčen byl; a poslal wšce Czeledš přikazugje / aby Rudu kopal / lámali / obněm gi přeháněgje železo z ni dělali / a Botáka předřečeného nad těmi Dělnšy Spráwcem učinil. Ten pak Boták wystawěl toho Času pod těmi Sorami sobě Dwůr / genuž Zdechowice Gméno dal / kdez on s železem se objrtage / a Krokowi ge podáwage / až do své Smrti seděl.

Železná Ruda

Zdechowice.

Následugjěho Roku Czechowé magjce k Krokowi Pánu swému velikau Náchylnoš wšteligak se o to starali / gaž aby mu Počesnoš učiniti y Bezpečnoš spřisobiti mohli: pročez dne gednoho sešli se Starššy Lidu na Dwůr Černauššiw / odtud do Črniowšy společně šli / kdez Krokowi / Knžeti swému / mnohé wěcy budaucy štrze Stawboge Syna Lesyšlawowa předkládagice doložili / a oznámili swůg Numyšl / totiž: že se o to šneli / a na tom žústali / aby w místě slusšnem a bezpečném Město y Grad postavili: na Gradě tom aby on Krok / gaž ožto gich Pán / swě obydliměl; oni pak / gaž ožto Poddanš geho / aby w Měste přebýwali. Krok powážiw gich slusšný Numyšl dal k tomu swě powolenj. Oni pak hned bez prodšewánš wywoliwše místo gedno dosti na vysokém Wrbu Grad na něm z Dějwi Léta 678. založili a stawěli: posledně pod Gradem také mnohé Domy / gimž Budy čkali, wystawěli / a od těch Bud neb Baud Městu y Gradu Budeč gméno dali. Grad a Město když wystawené bylo hnul se Krok

Budeč Město

Žena obháje-
la Prahu.

Pražané na
Prahu svých
Domův stina-
ni.

Živější Kněh
Začátek.

mezi Sorškau a Poříčkau Bránau/Kudy Woda zbytečně wen z Města tekla/w té
Vlciy/keráz slowe Florency a chrjce ragné Staré Město Pražské zlezet. Na
to přihotowiwše se šli k Odraný Bráné chrjce na Staro-Měšťský Rynek wsko-
čiti/a něco dlé své Wúle prowesti. Přigdauce pak k ty Odraný Bráné zá-
dali Branného aby ge puštil do Města dokládajice/že wezau Ryby Panu Žy-
kmundowi Slámowí a obáwaji se/aby jim nelekly. Branný nechťeže sam
dolu zgti rozkázal své Ženě aby ge puštila/keráz odmilajice Žánky v Brány wy-
hljda Dérau škeze Weata/a vhljdawšy mnoho Lidu oděného a žbrani opatřeně-
ho Muži swému ro-oznámila. Muž pak wstana Pořekš učinil/geyž oni slyššyce
zase obrátli se/a přigdauce k té Dře škeze ni zase wen z Města lezli; a kteříž zná-
most w Nowém Měste Pražském měli/tj se po Domsch vkrýši. To když se/co
njsnili, newykonalo/hned toho Dne Žykmund Sláma Konšel/a Sjšlnk z No-
vého Města Měšténjn/též také ginj mnozý/genž o tom/co se diti má, Wědomost
měli/wen z Prahy Statkůw swých zanechawšse do Czyny odesli. Po malém
času zgtmani gsau Augustyn od Bšleho žwonu Slámowý Ženy wlasnj Bratt/
též Gessna od Bšleho Wěwěda/a tj dobrowolně wyznali/že o tom wěděli/a k to-
mu že pomahati měli/aby se w Statky Měštianůw zmordowaných wvázali;
a protož tj oba Rozkázánjm Obce gedenkajdy na Prahu Domu swěho obráčen
Očjma do téhož Domu k gich wětššy Žalosti a Sanbě stinani byli. Potom
Ambroj od Wěže a Pjwse Platneř zgtmani a do Wěženj dani byli. Kněz Mi-
kuláš od S° Linhartá z Prahy wypowěden byl/proto/že také s nimi dobré Sro-
zuměnj měl. Erb Slámůw/genž na Tabuly wymalowan/a na geho Domě
přibitý byl/Konšelé dali Ratu šniti/ažlawau dolú na Planýř přibiti/na kterémž
to Sjštu neb Tabuly/byla namalowaná Rachna s Žlatau Subau a s Žlatými
Nohami w Čjerném Poly/a ta Tabule na tom Planýři několik Let wššela. Gi-
ného Dne zgtmani byli ginj Muži/a wššyckni náležšté pokutowani byli. Při
Slawnosti S° Wácslawa zgtmani gsau Matěg Smolár / Ondraček Vzdát /
a Slatjna od Podkwoy; Smolár a Ondraček bez wššy Winy stinani byli/pro-
gegjchžto Smrti Město Přibram/keré Smolár držel/žanussowí z Kolowrat
se dostalo; žostiwjce/keré Vzdát držel/ Podkomořjmu se dostaly. Slatjna
po Mučenj z Města wypowěden byl/a Dům geho y s tím což w něm bylo/Matj-
kowi od Stolic se dostal; a tak winnj y newinnj trpěti museli.

W Měste Mohuči čtyřj věni Muži častokráte spolu se scházegjce/a o rozli-
čnych minulých/přjtomných y budawých Wěcech společná Rozmlawánj magj-
ce mezi giným Rozwážowanjm gednj druhým předkládali / kerat gsau před
mnohými Léty welmi věni Lidé byli/a toho s welikau Těžkosti docházeli/proto/
že Kněh w Swětě málo bylo/a za drabě Penjze kupowati se musely. Rwa-
žowali to mezi sebau dosti dlawho/galýmby se Spůsobem mnoho Kněh w krát-
tým čase žhotowiti mohlo/a protož rozličně se o to poľauffeli/když Kostěnnými/
Diewěnnými y Měděnnými Literami Pšsma tlačiti počali; naposledy pak Cey-
nowými neylepe se gim zdačilo; a tak pomalu tj doběj Mužj to Vměnj aby se Pš-
sino Přesem tlačilo wyhledali a dělati začali; tak pišse Wácslaw Ságek. Po-
tom pak někteřj z gich Počátekůw subrylněgššy Spůsob Tlačenj Kněh wymyšli.
Sollandowé tomu chťegj/že to Tlačenj Kněh gich Kragan a Sarlemšský Měště-
njn Wawřinec Kosterus wynalezl. Řiššané pak šwědčj/že negalý Jan Faust/
Kodlé Štrosspurkšj w Měste Mohuči to Vměnj wymyšli. Ale Čechowé na
tom prawně stogj/že ten Jan Faust z Ruttné žory possel/a do Štrosspurku (šnad
když mnoho Obywatelůw z Ruttné žory w Létu 1421. pro Katolické Wábožen-
šwj před Susyty do Řišše odesli) do Štrosspurku se dostana to Vměnj wymy-
šli/a potom w Mohuči na Swětlo wydal; aby své Wlasti Počestnost učinil/ne
Janem

Janem Sautsem/ale Janem Rutenbergerem/galoby řekl Rutenhorstským Rodicem/psal se a nazýwal ; a protož snad také témuž Janowi Rutenbergerowi zvláštnjmu žalibenj neyprvnějšy w Czechách Rutenhorstj w své Rutené Soše Tlačeni Kněh wyzdwišli / a Léta 1480. gako na Prábu pro Sffolstau Mladěj Lžopowé Šabule neb Básně/y také potom Českau Bibly tiskli/čdej na Listu Poslednjm tato Slowa se nacházejí : Skonawá se Bible/genž gest Žákon Boží Nowý y Starý Literami wyristřeny na hoiách Rutenách Slavných Krze mne Martina z Tishnowa Léta Božjho 1489. tu Sobotu po Swatém Martinu/za času Králowánj Njegasnějšyho Knjzete a Pána/Pána Wladislawa Krále Českého a Margrabj Morawského/ač. Pána nasseho milostiwého/Léta Králowánj Geho Milosti osmnáctého.

Amurátes Cysar Turecký zwédew o smrti Albrechta Cysare Řijmského/Krále Vherstého y Českého/těž o Roztržnosti Vherstých Pánuw k Řeckému Bělehradu táhl a gey oblehl. Jan Surayn Matége Charwátského Bána Bratr s Wogskem swým též s Měšťiany a s wsemi w tom Měste Obleženými hlný Odpor pořad pět Měsícůw činil. Amurátes wida že mocnau Rukau nic nepřisobi/Mlyny welké klásti počal/keré aby tím spíšegj se wykopaly 20. Tisíc Lidu k gich zhotowenj wzal ; ktej ldyž dosti dlahau a tak prostrannau Cestu pod zemí až k řidjm Měšťským wykopali/že čtyř Gedy podlé sebe gedauč wolně wni geti mohli/Křestian gedem z Lezenj Tureckého Šyřku s Cedulkau do Města wystěsil/a Obleženým šrže tu Cedulku tu Mlynu y gegi Mlyso wygewil/ktej potince y hned proti te Mlyně kopati gí kazyli/a tak tomu Tyranskému Nepřjzety mujně odporowali/že Amurátes zmatiw opět osm Týhodnůw při tom Měste/ a wida své Wogsko welkým zladem zemdené od Města (ztratiw při něm přes osm Tisíc neylepsých Wogákůw) s hanbau odstaupiti musel. Jan Korwin Weywoda Sedmihradský pogma dosti velký Počet Gjsdného Lidu za wstágnjcm Tureckým Wogskem pospřchal/a dohoniw Dzacha Samandrymského Zeymana (který od Amuráta do Syrmye poslán gsa/aby tam wsechno Měcem y Ohněm hubil/s welkými Kořistmi též s welkým Počtem zagatých Křestianůw se nawracowal) gey porazyl/wsechny zagaté y Kořisti odňal/a Dzach sowa do Samandrye wgel. Ten pak Jan Korwin šrzo to Wstěstwj prwnj to dořkazal/že Turcy přemoženi býti mohau/gemuž Turcy Janek iškali/a ldyž své Děti strážyci chtěli Obyčej iškati měli : Přigde na tebe Janek ; kterežto Slowičko Janek Turkům tak strážiwé bylo gako nám Křestianům Turek ; kterežto Jan Korwin z Rodičůw wrozených zplozen byl/gehož Mátí Řekyně Otec pak Muž gisté hrdinský rozený Walach byl/který pro své hrdinské Stucky od Zymunda šrad Sunyad w Poslednjm Dstú Sedmihradské Země ležjcým dostal/a od něho také gál on Otec tak y Jan Syn geho Sunyad nazwán byl. Město Řecký Bělehrad dwogj řidj tehdaž obehnáno bylo/a při těch řidjch mnoho Wějí neb Dast stálo. Při tom Měste na Wrchu stál Zámek/a okolo něho několik Wějí z čtwerhraného tesaného Kamene se spatřowalo/z nichž gedna neyšlynějšy Nebog sa a druha Jagelka/neb Jabelka se gménowala/proto/že w ni mnoho Gabel/gimj Slowácý Jagly řikagj/wždyčny se chowalo. To pak Město ktej Lidé wystaweli Taurowé se gménowali/od nichž také y to Město Taurunum stálo ; ale posledně od Vhrůw/ktej s Řeckým/Thráckým a Burgátským Nrodem wálčili/zlajené bylo/keré wšak od Sstěpána Nemányá Bosnyenského Krále Lu dwjka I. Vherstého Krále Žete zase wyzdwižené bylo/keré potom od Gjiho Despora/genž byl Sstěpána Nemányá Poslaupně Zymund Cysar dostal / gálž s tom gij také weyso dořknuto gest.

Bělehrad Mje
ctý obležen.
Bonfinius Dec.
3. lib. 4.
Cromer. l. 42.

Thuanf. Histor.
de rebus Hunga-
ria. l. 7.

Kněh Gláctele
K Dobromyslnému Čtenáři
Kratičké Připamatování.

Léta nám Milostivého / Tisícého Sedmistého /
Dne gedenáctého Ledna skonala se tato Kniha ;
Některé Meyky a Chyby nagdan se w ni bez Pochyby /
Bez kterých žádná nebyla / byť ona dost malá byla ;
Stane se to z Přehlednutí nenadálým Okem Hnutí /
Protož ge bez Pohoršení sobě přiveš k Upravení.